



ת"פ 7963/07/17 - מדינת ישראל נגד צ א - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 7963-07-17 מדינת ישראל נ' א

תיק חיצוני: 285275/2017

לפני כב' סגנית הנשיאה, השופטת נגה שמואלי מאייר

המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

הנאשם צ א - נוכח ע"י ב"כ עוה"ד ג'אנה זייצב - נוכחת

החלטה

א. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

1. לפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר הנאשם לביטול תנאי שחרורו, ובכלל זה לביטול צו ההרחקה מהמתלוננת והיתר לשוב ולהתגורר בביתו יחד עמה ב-----. לחילופין מבקש הנאשם כי בית המשפט יורה על ביטול התנאים המגבילים בהם הוא נתון וכי יותר לו לשהות בבית המתלוננת לפרקים על מנת להיפגש עם ילדיו ולסייע בטיפול המשפחה.

2. בתמיכה לבקשתו של הנאשם לשינוי בתנאיו המגבילים, ציין בפני בית המשפט אביו של הנאשם, המפקח עליו, בדיון ביום 15.04.2018, כי יקשה עליו להמשיך ולעמוד פיזית במשימת הפיקוח עקב צינתור בלב שעבר לאחרונה וכי הצורך שלו בטיפולים רפואיים מונע הימנו לפקח על הנאשם בכל שעות היממה. עוד ציין האב, כי אף רעייתו שהינה מפקחת בתיק מתקשה לעמוד בנטל הפיקוח בשעה שהיא נדרשת לטפל בו ובצרכיו הרפואיים.

3. עוד ובתמיכה לבקשתו של הנאשם, ציין ד"ר ביילי בפני בית המשפט באותו המועד, כי המסוכנות הנשקפת מן הנאשם הינה נמוכה וכי בשלה העת להורות על שינוי בתנאים המגבילים ועל חזרתו של הלה להתגורר בבית יחד עם התלוננת, אשר תועיל למרקם המשפחתי יותר מאשר תגרע, בהנחה שבני הזוג ישולבו בטיפול זוגי. לתמיכה בדבריו הפנה ד"ר ביילי לחוות דעת שערך ושהוגשה לבית המשפט מטעם ההגנה ביום 30.01.2018, אליה אדרש בהמשך (להלן: "חוות הדעת הפרטית").

4. המאשימה מתנגדת לבקשה, תוך שמדגישה את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, נסיבות ביצועו, וכי לא בשלה העת להקל בתנאיו המגבילים ובמיוחד לא בשלה העת לאפשר את השבתו לבית המתלוננת (חרף הסכמתה לכך טלפונית במהלך הדיון), משלה לא החל הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ובשים לב לכך ששירות המבחן העריך כי המסוכנות הנשקפת הימנו לא פחתה.

ב. כתב האישום

5. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.06.2017 בסמוך לשעה 16:30, על רקע ויכוח מילולי שהתנהל בין הנאשם לרעייתו (להלן: "המתלוננת"), תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה. בהמשך לכך, המתלוננת החלה לבכות והנאשם נבהל ובקש סליחה.

עוד נטען כי ביום 30.06.2017, התנהל ויכוח מילולי מלווה בקללות וצעקות בין הנאשם לבתו א' במהלכו עלה הנאשם לחדר השינה בו ישנה המתלוננת וניסה לפרק את דלת החדר. בעקבות כך, הוזמנה משטרה למקום. במהלך האירוע איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה: "אם עוד עשר שנים אראה אותך עם מישהו אני אפגע בך". בהמשך למתואר, בנוכחותם של השוטרים החל הנאשם לצעוק על המתלוננת ועל בתו תוך ששאל מי הזמין משטרה. בהמשך לכך, ומשהובל הנאשם לניידת המשטרה צעק לעבר המתלוננת באומרו לה: "אם תתלונני במשטרה אני אלך לאמא שלי ; כדאי לך לשנות את הגרסה שלך". בהמשך לכך, בתחנת המשטרה סירב



הנאשם לבקשת השוטר לגשת לחדר המעוכבים. משכך, השוטרים אחזו בו והוציאו אותו לכיוון חדר המעוכבים. במעמד זה התנגד הנאשם לאחיזת אחד השוטרים באמצעות כתפו, רץ לכיוון חדרו של שוטר אחר ונכנס בקירות. בגין אלו הורשע הנאשם בעבירות של **איומים, תקיפה סתם של בת זוג, הדחה בחקירה** (שלוש העבירות האמורות כמכלול בוצעו כלפי המתלוננת) **והפרעה לשוטר במילוי תפקידו** לפי סעיפים **192, 382(ב), 245(א) ו 275** לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

6. ביום 24.10.2017, הציגו הצדדים הסדר טיעון בפני כב' השופטת ט' לחיאני-שוהם במסגרתו הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן, ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. במעמד זה הצהירו הצדדים כי ישובו לשוחח ביניהם לאחר קבלת תסקיר.

ג. חוות הדעת שהוגשו מטעם הצדדים

בעניינו של הנאשם הוגשו עד כה ארבעה תסקירים מאת שירות המבחן וחוות דעת פרטית מטעם ההגנה שנערכה על ידי ד"ר ביילי.

7. **בתסקיר שהוגש ביום 19.12.2017**, מציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו; ממעיט, מטשטש וממזער מחומרת העבירות; מתקשה לתפוס את עצמו כגבר בעל מאפיינים אלימים; ממוקד במחירים ובסנקציות שננקטו כנגדו ובאחריות סביבתו לפתיחת התיק כנגדו; שירות המבחן מציין כי הנאשם אפיין את מערכת היחסים עם המתלוננת כקשר רופף ורווי חיכוכים סביב עניינים כספיים וכלכליים, וכל זאת בשל תכונות להתגרש הימנה. שירות המבחן מציין עוד כי לאור הגשה המעורפלת והעמומה בה נקט הנאשם במסירת המידע אודות הטיפול הפסיכולוגי שעבר ולאור המסוכנות הנשקפת הימנו והחלקים האלימים באישיותו וההתרשמות לפיה הלה אווז בעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה כלפי בת הזוג, הוצע לו להשתלב בטיפול ממוקד ואינטנסיבי ב"בית נועם" ואולם הלה גילה התנגדות נחרצת לכך תוך שנתלה בניתוח שהוא עתיד לעבור בקרוב כסיבה להתנגדותו.

8. שירות המבחן מציין עוד כי מהמידע שהגיע לידי **מגורמי הרווחה בעיריית -----** עולה כי מדובר במשפחה מורכבת ורווית בעיות; הקשר בין בני הזוג חווה התדרדרות מזה תקופה ארוכה; השיח בין בני הזוג אודות הגירושין החל עובר לפתיחת התיק כנגד הנאשם; בני הזוג שולבו לפני יותר מעשור בטיפול זוגי בעקבות בעיות בזוגיות ופתיחת תיק כנגד הנאשם בגין אלימות שנקט כלפי המתלוננת. עוד עולה מתסקיר כי **במהלך הליך המעצר** הביע הנאשם בתחילה נכונות חלקית להשתלב במרכז לאלימות במשפחה, אף זאת ממניעים אינטרסנטיים אישים (כפי שהתרשם שירות המבחן), ובהמשך הציג גישה מתנגדת ודרשנית ולא הסכים לתוכניות הטיפוליות שהוצעו לו על ידי שירות המבחן והתמקד בעיקר בקידום מצבו המשפטי לשם השגת הקלות בעונש שיושת עליו במסגרת גזר הדין.

9. **משיחת הטלפון שערך השירות עם המתלוננת** במסגרת הליך המעצר עלה כי, מערכת היחסים עם הנאשם ידעה תנודות לאורך השנים שבאו לביטוי בסכסוכים נוכח מעורבותו של הנאשם בהימורים, לצד הסלמת היחסים לאחר לידת ילדיהם ובעת האחרונה לאור בעיות רפואיות ופגיעה בתפקודם של שני בני הזוג. שירות המבחן התרשם כי השיחה עם המתלוננת התאפיינה בנטיית להבליט צדדים מתפקדים באישיותו של הנאשם תוך שהתייחסה לאלימות שהפגין כלפיה באופן סלחני, מצומצם וכחריג לאורחות חייהם.

10. השירות מציין, כי להתרשמותו הנאשם הינו בעל אישיות מניפולטיבית, בעל דפוסי חשיבה נוקשים; בעל דפוסי אלימים וכוחניים, ואינו מבין את הפסול בפנייתו לאלימות לצורך השגת מטרותיו; בעל אמפטיה ראשונית כלפי המתלוננת; בעל יכולת דלה בניהול קשרים בינאישיים תקינים ומכבדים; בעל קשיי הסתגלות, קשיי וויסות רגשי והתנהלות לקויה במצבי לחץ ודחק; מנהל קשר זוגי עם המתלוננת המתאפיין בקור וריחוק תוך התמקדות בצרכים והאינטרסים האישיים שלו; בעל מודעות נמוכה לצרכיה של המתלוננת ולתרומתו לדינאמיקה הזוגית הבעייתית; בעל גשה נוקשה ואגוצנטרית מול בני משפחתו המהווה נדבך מרכזי באווירה העוינת, חסרת הכבוד והלקויה המתנהלת



בבית המשפחה.

11. בסופו של תסקיר, העריך שירות המבחן כי מהנאשם נשקפת **מסוכנות משמעותית להישנות עבירות אלימות כלפי בת זוג**. להערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את הנתונים הבאים: מאפייני העבירות; קשייו של הנאשם בלקיחת אחריות; קשייו של הנאשם לקדם תקשורת ויחסים בינאישיים תקינים במצבי משבר ודחק; קשייו של הנאשם לזהות את הבעייתיות בהתנהלותו ולקבל אחריות על חלקו בדינאמיקת היחסים הפוגענית; היחס המאשים בו אווז הנאשם כלפי המתלוננת וילדיו; הבעת התנגדות והעדר מוטיבציה לערוך שינוי בחייו; העובדה כי טיפולים קודמים בהם שולב הנאשם לא הביאו למניעת הישנות העבירות; קושי לגלות הכרה ראשונית לבעייתיות שבהתנהגותו. לצד זאת שירות מציין כי הנאשם נמצא בתקופה משברית בחייו סביב מצבו הבריאותי, הרגשי, והקשר הזוגי והמשפחתי, ונעדר מעגלי תמיכה משמעותיים.

לאור כל האמור לא מצא שירות המליץ על ענישה שיקומית בעניינו של הנאשם ותחת זאת המליץ על ענישה קונקרטית ומרתיעה.

12. **בתסקיר שהוגש ביום 08.03.2018**, התרשם השירות כי בקשתו של הנאשם לשוב ולהתגורר עם רעייתו, המתלוננת, ב----- נובעת מהמצוקה בה מצוי בשל הרחקתו מהסביבה הטבעית והמוכרת לו, העול שמטיל על הוריו הערבים, אך גם מרצון בשליטה, פקוח, ומעקב אחר אשתו בצל משבר האמון במערכת הזוגית. להתרשמות השירות, הנאשם עדיין חושד במתלוננת כי היא מנהלת מערכת יחסים מחוץ למסגרת הנישואין, עסוק בכך ונוקט באסטרטגיות של שליטה, מבלי להתמודד עם הבעייתיות בהתנהלות זו והשלכותיה על המתלוננת. עם זאת, מציין השירות כי התרשם משינוי ראשוני בתפיסותיו של הנאשם ובנכונותו להשתלב בטיפול, תוך שהשירות מעודדו בקידום מצבו והשתלבות בטיפול דרך מחלקת הרווחה ב----.

13. **שירות המבחן עיין בחוות הדעת הפרטית שהוגשה מטעם ההגנה ונערכה על ידי ד"ר ביילי וציין כי חוות הדעת מתייחסת באופן נקודתי, ממוקד וחלקי לאירוע מושא כתב האישום** (המכונה על ידי כותב חוות הדעת כ"אירוע שצפנייה סטר לאשתו"), תוך התעלמות מהאלימות המילולית בה נקט הנאשם ומההתפרעות מול גורמי סמכות, שהינם חלק ממסכת כתב האישום. עוד לשיטת שירות המבחן, ד"ר ביילי בחוות דעתו מתייחס לאלימות שנקט הנאשם כלפי המתלוננת כאירוע חד פעמי, תוך שהוא מתעלם מאירועי אלימות קודמים בהם היה מעורב הנאשם, ואינו לוקח בחשבון היכרות ארוכת שנים של הנאשם מול מחלקת הרווחה על רקע אירועים מאותו סוג והשתלבות קודמת בטיפול, שלא היה בה כדי להפחית את רמת הסיכון הנשקפת הימנו. משכך, העריך השירות כי **המסוכנות הנשקפת מן הנאשם הינה גבוהה יותר מזו המוערכת על ידי ד"ר ביילי** וכי זו אינה מאפשרת את חזרתו של הנאשם לשוב ולהתגורר בביתו יחד עם המתלוננת.

14. חיזוק למסקנתו האמורה מצא השירות בדפוסיו האלימים של הנאשם, קשייו בוויסות עצמי, הקונפליקט הפעיל בין בני הזוג, האמפטיה הנמוכה שמגלה הנאשם כלפי המתלוננת, העדר ההכרה של הנאשם בצרכיה והימנעותו משקילת משמעויות חזרתו לביתו במצבו הרפואי הנוכחי, וטרם השתלבותו בטיפול.

15. מבלי להתעלם מקשייו הפיזיים והרפואיים של הנאשם, והקושי הרובץ על שכמי הוריו במלאכת הפיקוח, מציין השירות כי המדובר בחלופה מתאימה לצורך הפחתת הסיכון לעת הזו. עם זאת, **לאור היענותו של הנאשם לתנאים המגבילים, הריחוק הגאוגרפי ממגורי המתלוננת וההערכה לפיה, יש בהליכים המשפטיים כדי להציב לנאשם גבולות ברורים להתנהגותו, מצא שירות המבחן להמליץ על הקלה בתנאיו המגבילים כך שיותר לו לצאת את מעצר הבית מספר שעות ביום, ללא פיקוח, כפוף לאיסור כניסה לעיר מגורי המתלוננת והותרת צו ההרחקה ממנה על כנו.**

16. בסופו של התסקיר מציין השירות את החשיבות שהוא רואה בשילובו של הנאשם בהליך שיקום והחשיבות בקידום מהלכים שיקומיים בעניינו, שאינם כרוכים בחזרתו לביתו בשלב זה, נוכח הסיכון הנשקף מכך למתלוננת.



17. בשולי הדברים אציין כי שירות המבחן אף מתייחס לטענותיו של הנאשם לפיהן קצינת המבחן מסרה לו כי שירות המבחן לא יאפשר לו להשתלב בטיפול זוגי מאחר שמשמעות הדבר תהיה למעשה ביטול התנאים המגבילים, והדבר בנסיבות אלו יהווה בגדר פרס עבורו. שירות המבחן מצוין כי המדובר בעיוות ובהמצאה, כאשר הוסבר לנאשם כי בשלב זה, כשטרם עבר הליך טיפולי אישי, וטרם רכש כלים לתקשורת מקדמת, שירות המבחן לא רואה יעילות בטיפול זוגי או הורי משותף לו ולאשתו. עוד מצוין שירות המבחן כי ניסה ליצור קשר עם המתלוננת ללא הועיל.
18. **בתסקירו מיום 27.03.2018**, מצוין השירות כי **משיחה שתקיימה עם המתלוננת** עלה כי אין בינה לבין הנאשם קשר כיום וכי התקשורת בינם מתבצעת דרך הילדים; המתלוננת ובני המשפחה חווים קושי רגשי ונפשי בעקבות אירוע העבירה והשלכותיו; המתלוננת הביעה נכונות ונזקקות לטיפול רגשי פרטי וזוגי דרך שירותי הרווחה; הלה שיתפה כי טרם מעצרו של הנאשם, פנתה מיוזמתה מספר פעמים לגורמי הרווחה בבקשה לשלבו בטיפול סביב מצוקותיו הרגשיות ובעיית ההימורים שהחריפה מעת התאונה אותה עבר, אך לדבריה, לא קיבלה מענה לפניות אלו; המשפחה חוותה מכלול משברים ובהם תאונת העבודה שעברה המתלוננת שבעקבותיה נותחה בגבה, תאונת הדרכים שהנאשם היה מעורב בה, אשפוזו של בנם הבכור בקהלת "מלכישוע" על רקע התנסות בסמים קשים - שהביאו לריחוק רגשי ופיזי בינה לבין הנאשם ולמשבר אמון שהביא בתורו להחמרה וצבירת כעסים מצדו של הנאשם.
19. שירות המבחן מוסיף ומצוין כי **התנהלותו הכללית של הנאשם מול השירות אופיינה ברגזנות, כעס, והאשמה** תוך שהלה המשיך להביע התנגדות לשילובו ב"בית נועם", ולהתכחש לחלקיו האלימים ודפוסי החשיבה הנוקשים שמחזיק בהם.
20. שירות המבחן עמד בקשר עם **גורמי הרווחה בעיריית ---** שמסרו כי הנאשם הגיע לפגישות אינטימיות במרכז למניעת אלימות במשפחה והיחידה לטיפול בהתמכרויות. להערכתם, **הנאשם זקוק כיום, לטיפול רגשי מקיף והדוק בתחום האלימות הזוגית, כאשר בעיית ההימורים ממנה הוא סובל הנה אך "נגזרת" לקשייו הרגשיים ולתפקודו האישי ושל בת זוגו במערכת היחסים ביניהם.**
21. מהפגישות שנערכו עם הנאשם **במרכז למניעת אלימות במשפחה** עלתה תמונה של **גבר האוחז בדפוסי התנהגות אלימים, נוקשים ומושרשים, כאשר רמת ההכחשה מצדו לדפוסים אלו הינה גבוהה מאוד.** עוד עלה כי כרגע לא נהיר האם דפוסי האלימים של הנאשם נובעים מחלקים תרבותיים או עברייניים או בשל שילוב בין השניים.
22. בהיתן הערכת גורמי הטיפול מהמרכז למניעת אלימות במשפחה, העריך שירות המבחן כי מהנאשם נשקפת **מסוכנות משמעותית להישנות התנהגות אלימה כלפי בת זוג, בניגוד להערכת המסוכנות הנמוכה אותה העריך ד"ר ביילי.** בנסיבות אלו שירות המבחן עתר לדחייה בת 3 חודשים על מנת לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, בו טרם השתלב בשל רשימת המתנה לטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה.
23. **בתסקיר מיום 16.04.2018**, שב שירות המבחן וציין כי להערכתו **רמת מסוכנותו של הנאשם לא פחתה** ולכן אין בידו להמליץ על חזרתו של הנאשם לשוב ולהתגורר בביתו יחד עם המתלוננת. עם זאת, **לאור הקפדתו של הלה על עמידה בתנאי השחרור, המליץ השירות על הקלה בתנאיו המגבילים כך שיותר לו לצאת את מעצר הבית מספר שעות ביום ללא פיקוח ושהייה בבית הוריו ללא פיקוח תוך הותרת צו ההרחקה מהמתלוננת על כנו.**
24. **מחוות הדעת הפרטית שהוגשה לבית המשפט ביום 30.01.2018 על ידי ההגנה ונערכה על ידי ד"ר ביילי**, עובד סוציאלי, פסיכותרפיסט ומומחה בתחום האלימות במשפחה, עולה, כי לצורך כתיבת חוות הדעת ד"ר ביילי ערך שתי פגישות עם הנאשם; קיים שיחה טלפונית עם המתלוננת בתיק; נפגש עם בתו האמצעית של הנאשם בת ה-18; קיים שיחה טלפונית עם עו"ס המשפחה; עיין בתסקיר שירות המבחן ובפרוטוקולי הדיון.



25. בראשית חוות הדעת מציין ד"ר ביילי בהגינותו כי בחוות הדעת הוא מתייחס בעיקר לאירוע האלימות הפיזית מושא כתב האישום בו סטר הנאשם בפניה של המתלוננת. בגופה של חוות הדעת מציין ד"ר ביילי כי מהשיחות שערך עם הנאשם עלה כי הרקע לאירוע בו סטר למתלוננת הינו הדינאמיקה הזוגית והמשפחתית שנוצרה מאז מעורבותו של הלה בתאונה, בעקבותיה חלה התדרדרות בהכנסה המשפחתית ובתקשורת הזוגית. את האשם לתקשורת הקלוקלת בין בני הזוג תלה הנאשם במתלוננת בכך שציין בפני ד"ר ביילי כי בעת שהיה מוגבל פיזית והחלים בביתו נהגה המתלוננת כלפיו בחוסר תמיכה פיזית ונפשית, בהתעלמות ותוך הקנטות מגוונות וגלויות (הבת תמכה בדבריו אלו של הנאשם ואילו המתלוננת טענה כי התקשתה לטפל בנאשם עקב החלמתה מניתוח שעברה והכחישה את חלקיה התוקפניים והמתעמרים נפשית). התנהלותה זו של המתלוננת באה לביטוי במגוון דרכים ובהן, מידור הנאשם מאכילה משותפת עם בני המשפחה; מניעת שימוש במזגן; והחרמת כרטיס הממיר הדיגיטלי. הנאשם סיפר כי כתוצאה מהתנהלותה זו של המתלוננת הוא חש שאיבד את מעמדו וזכויותיו כאב המשפחה.

26. בכל הנוגע לאירוע האלימות הפיזית, סיפר הלה כי משהמתלוננת סירבה לקיים עמו יחסי אישות מהיום ששב הביתה מבית החולים, ולאור חשדו וחשדם של אנשים נוספים בקהילה כי המתלוננת מתרועעת עם גבר אחר, הבהיר לה הנאשם כי מציאות זו אינה מקובלת עליו וכי אם היא רוצה שהוא יעביר לידיה את קצבת הנכות שקיבל עליה לקיים עמו יחסי מין. משהדפה המתלוננת את טענותיו וסירבה להיענות לו, תוך שהיא מתגרה ומטיחה בו עלבונות שונים ("אתה כלום, אתה אפס, זבל, אתה לא גבר, אפילו להרים עלי יד אתה לא מסוגל, תרים עלי יד, אני רוצה לראות אותך") - לא יכול היה הנאשם לשאת את ההשפלה ולעמוד במבחן בו העמידה אותו. משכך, **ומתוך תחושה כי היה ולא יכה אותה יהא זה בבחינת "הקש ששבר את גב הגמל" בכל הנוגע למעמדו כבעל וכאב המשפחה, סטר לה מתוך בחירה מודעת ובעוצמה מתונה ולא מסוכנת כשמטרתו הינה אינסטרומנטלית והרתעתית ולא כאקט של איבוד שליטה.**

27. ד"ר ביילי התרשם כי רמת מסוכנותו של הנאשם כלפי המתלוננת הינה נמוכה וזאת מן הנימוקים הבאים: אירוע האלימות בו סטר הנאשם למתלוננת מאופיין כאלימות מצבית של בחירה מודעת לבצע אקט אלים לשם הבהרת מסר על רקע הדינאמיקה הזוגית והתרבותית בין בני הזוג ולא על רקע אישיות אלימה ואימפולסיבית; כפי שמציין שירות המבחן לנאשם אכן יכולת דלה לבנייה ולניהול של קשרים בינאישיים תקינים וקרובים רגשית, המתבטאת בקשר זוגי מנוכר ובתקשורת רופפת עם חלק מילדיו ואולם, אין באישיותו ובהתנהלותו בעייתיות זועקת, ולצד הפאסיביות שבהתנהלותו ישנם גם ביטויים לחוש האחריות שלו כלפי משפחתו; הנאשם הכיר במעשה שעשה ואין בציון חלקיה התוקפניים והמסלימים של המתלוננת, כדי להעיד על השלכת האחריות, התנגדות לעזרה או העדר מוטיבציה; הנאשם אינו אוחז בדפוסי התנהגות אלימים בכלל וכלפי המתלוננת בפרט כאשר הנאשם מתמודד עם הקשיים בחייו באופן פאסיבי יותר מאשר בלוחמות או אלימות; הנאשם מכיר במיגבלותיו האישיות (פאסיביות, בעיית ההימורים) והזוגית-משפחתית (תקשורת וסמכות הורית) ומעוניין בסיוע; המתלוננת אינה חוששת מפני הנאשם וציינה כי המדובר באירוע שאינו מאפיין את יחסיהם והסכימה להתחיל טיפול זוגי/משפחתי בקהילה; כלל הצדדים ביטאו את הצורך בחזרתו המוקדמת של הנאשם הביתה, למרחב המשפחתי; האפשרות לגירושין לא נשמעה מגובשת כלל; עברו הפילי הנקי מזה כעשרים שנה, מודעותו לתפקודו ההורי הלקוי, לצד דאגתו ומחויבותו לעתיד ילדיו, אופיו החד פעמי, הלא חמור, והלא מסוכן של אקט האלימות, מהווים גורמי סיכוי לשיקום במישור האישי, הזוגי והמשפחתי.

28. ד"ר ביילי אף העריך כי הפניית הנאשם לטיפול למניעת אלימות במשפחה כרוך בסיכון של החרפת המצב האישי והמשפחתי שמתדרדר מאז האירוע מושא האישום ומאז העדרו של הנאשם מהבית וכי מניסונו המקצועי, הפנייה לטיפול למניעת אלימות של גבר שאינו אלים רק תנבא חוסר התגייסות של המטופל לטיפול, הצגת שיתוף פעולה מלאכותי, או אי שיתוף פעולה מצדו לאור התכנים המועלים בטיפול שאינם מועילים לו לחייו. **לאור כל**



האמור המליץ ד"ר ביילי על ביטול התנאים המגבילים כליל ועל השבתו של הנאשם לביתו; הפניית בני הזוג לטיפול זוגי/משפחתי בקהילה; והפניית הנאשם לטיפול בבעיית התמכרותו להימורים.

ד. דיון והכרעה

29. לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים, מצאתי כי לא בשלה העת להורות על ביטולו באופן גורף של אפקט ההרתעה הטמון בתנאים המגבילים ובכלל זה כי לא בשלה העת להתיר את חזרתו של הנאשם לשוב ולהתגורר עם המתלוננת בביתה ב----- וזאת מהנימוקים הבאים:

30. ראשית חכמה אציין כי בפניי מונחות שתי חוות דעת הסותרות זו את זו חזיתית הן בכל הנוגע להערכת המסוכנות והן בכל הנוגע להמלצה הסופית. חוות הדעת של שירות המבחן מזה וחוות הדעת הפרטית שהוגשה על ידי ההגנה מזה.

31. במצב עניינים זה, ברי כי לבית המשפט סמכות לעיין בחוות דעת הפרטית כפי שמותר לבית המשפט לעיין בכל עניין הרלבנטי לגיבוש החלטתו. בידי בית המשפט אף הסמכות לבקש התייחסות כזו או אחרת של שירות המבחן למה שעולה מחוות הדעת הפרטית. ואולם, **בהינתן העובדה כי אין המדובר בחוות דעת שוות מעמד** אזי ברי כי **בית המשפט רשאי להעדיף את עמדתו המקצועית של שירות המבחן** (ראו והשוו: רע"ב 1318/98 **לביא נ' שירות בתי הסוהר** (טרם פורסם, 16.4.1998)).

32. כידוע, לשירות המבחן תפקיד סטטוטורי לעניין הגשת תסקיר מעצר לפי סעיף 21א לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. משכך, **מותר לו לבית המשפט להעדיף חוות דעת של הגוף אותו קבע המחוקק לצורך הערכת מסוכנותו של הנאשם על פני חוות דעת פרטית** (ראו והשוו: בג"ץ 6406/00 **בזק נ' שר התקשורת**, ובש"פ 7593/09 **שאדי נאסר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים)).

33. לא זו אף זו, שירות המבחן הינו הגוף המקצועי המסייע בידו של בית המשפט לאסוף מידע שבית המשפט עצמו מתקשה לאסוף. הוא סוקר עבור בית המשפט את עברו של הנאשם, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את מצב בריאותו ואת קיומן של נסיבות מיוחדות שיכול והובילו לביצועה של העבירה. המלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והן מבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם (ראו והשוו: בש"פ 267/11 **מדינת ישראל נ' ברמוחה** (לא פורסם, 13.1.2011)).

34. כמו כן, **בניגוד לנותן חוות הדעת הפרטית הרי שקצין המבחן אינו מייצג את אחד הצדדים להליך הפלילי, אלא הוא נחשב ל-"ידו הארוכה" של בית-המשפט**, וכאמור, תפקידו הוא, בין השאר, לבחון ולבדוק נושאים שבית המשפט עצמו מתקשה לבדוק ולבחון (ראו: בש"פ 5859/04 **מדינת ישראל נ' אבו סביח** (לא פורסם, 22.6.2004)).

35. בנסיבות אלו אין בידי לקבוע כי חוות הדעת הפרטית שהוגשה על-די ההגנה יכולה לגבור על הערכת המסוכנות של הגורם המקצועי המופקד על כך על פי דין ועליה שב וחזר שירות המבחן בכל ארבעת תסקיריו (ראו: בש"פ 6437/07 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים)).

36. שנית, ואף לגופו של עניין אין בידי לקבל את המלצתו הסופית של ד"ר ביילי. ואסביר מדוע.

37. כהערה אציין כי עיון בכתב האישום המתוקן מעלה, כי סעיפי האישום אשר יוחסו לנאשם בסופו של דבר עושים עמו חסד במידת מה, וזאת ביחס לפרק העובדות. שכן, בסעיף 2 בכתב האישום המתוקן מתואר מעשה של ניסיון היזק לרכוש שביצע הנאשם עת עלה לחדר השינה בו ישנה המתלוננת אותה עת וניסה לפרק את דלת החדר אולם, עבירה זו לא יוחסה לו בסעיפי האישום. יש לזכור כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו אשר משמשות נקודת מוצא לגזירת עונשו של נאשם.



38. וכעת לגופו של עניין, כפי שצוין בראשית הדברים כתב האישום מגולל מסכת של אירועי אלימות בהם נקט הנאשם הן כלפי המתלוננת, הן כלפי רכושה והן כלפי אנשי אכיפת החוק שתחילתה בכך שהנאשם סוטר למתלוננת; בהמשך מנסה לפרק את דלת חדר השינה שלה; בהמשך מאיים על המתלוננת בפגיעה ממשית בחייה היה ותתרועע עם אחר; בהמשך לכך, ובנוכחות השוטרים מנסה להניע את המתלוננת שתמסור הודעת שקר במשטרה; ובסופה מפריע לשוטרים במילוי תפקידם. לדידי יש בכך ללמד על מסוכנותו של הנאשם ועל כך שהוא אינו ירא מהחוק וכי הוראות אנשי מרות אינן נר לרגליו.

39. סבורתני כי הערכתו של ד"ר ביילי ממנה עולה כי מסוכנותו של הנאשם נמוכה הינה הערכה הנסמכת על תמונת מצב חלקית. כפי שציין ד"ר ביילי בהגיונותו בפתח חוות הדעת הרי שמסקנותיו והמלצותיו נסמכות על אירוע האלימות הראשון המיוחס לנאשם בכתב האישום (אירוע הסטירה) שלדיו הינו אקט נקודתי, מתון ולא מסוכן ואולם, חוות דעת זו אינה מתייחסת לנדבכים האלימים הנוספים בהתנהגותו של הנאשם. בנסיבות אלו, קשה להלום הערכה לפיה המדובר במסוכנות מצבית לאור מכלול מעשיו של הנאשם המגוללים ביתר סעיפי העובדות בכתב האישום המתוקן.

40. זאת ועוד, אף עיון בתוכן דבריו של הנאשם בפני ד"ר ביילי מעידים כאלף עדים על מסוכנותו. בכלל זה ניתן למנות את הרקע שעמד בבסיס המעשים והוא סירובה של המתלוננת לקיים עם הנאשם יחסי אישות; עמדותיו הרכושניות של הנאשם כלפי המתלוננת; העובדה כי היה מודע למעשיו מראש וביצעם מתוך עמדה פטריארכלית ("מתוך תחושה כי אם לא יכה אותה יהיה זה הקש ששבר את גב הגמל מבחינת מעמדו כבעל וכאב המשפחה" "וכאקט אינסטרומנטלי והרתעתי"); והשלכת האחריות לעבר המתלוננת וצמצום חלקו.

41. בסופו של דבר ד"ר ביילי העריך כי חזרתו של הנאשם לביתו תועיל רק בהנחה שבני הזוג יהיו בטיפול זוגי (ראו: עמ' 16 שורה 25 לפרוטוקול מיום 15.04.2018). בהמשך לדבריו אלו הרי שאין מחלוקת כי בני הזוג טרם השתלבו עד כה בטיפול זוגי. בנסיבות אלו ואף לשיטתו של ד"ר ביילי, ובאין אינדיקציה לאינן גורמי הסיכון האמורים, ובטרם השלים הנאשם כל הליך טיפולי, סבורתני כי לא ניתן להורות על ביטול תנאי השחרור באופן גורף ולקבל את בקשתו של הנאשם לשוב ולהתגורר בביתו יחד עם המתלוננת בשלב זה.

42. כאן גם אציין, כי אין בהחלטה זו כדי לסתום את הגולל על בקשתו של הנאשם, אלא שלדידי יש להמתין עד לסיומו של ההליך הטיפולי שכן, או אז ניתן יהיה לקבל תמונה מלאה ועדכנית בנוגע להירתמותו ולהיתרמותו של הנאשם מהטיפול האמור ולאמוד את מידת מסוכנותו באופן מדויק יותר. סבורתני כי היעדרות לבקשתו של הנאשם כבר בשלב זה, בטרם סיים את ההליך הטיפולי, תהיה בבחינת "רתימת העגלה לפני הסוסים".

43. סופו של דבר, איני סבורה כי במקרה דנן קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמלצתו של שירות המבחן כפי שהובאה והובעה בארבעת תסקיריו השונים. כפי שנפסק לא אחת, **"רק לעיתים נדירות יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן, בהתקיים נימוקים מבוססים וכבדי משקל לעשות כן"** (ראו: בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד** (לא פורסם, 18.4.07)).

44. כל הנוגע להצעתה החלופית של הסנגורית המלומדת, הרי ומכול הנימוקים שפורטו לעיל אין בידי להורות על ביטולם כליל של התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם. עם זאת, בהינתן העובדה כי הנאשם מצוי בתנאים מגבילים מזה חודשים ארוכים, תוך שהקפיד לעמוד בהם ככתבם וכלשונם ללא כל הפרות מצדו ותוך כיבוד אמון בית המשפט אשר ניתן בו, מצאתי כי בשלה העת להקל עמו. זאת ועוד, אף שירות המבחן סבר כי ניתן להקל עם הנאשם הן לאור הריחוק הגאוגרפי של הנאשם ממגורי המתלוננת וילדיו, המהווה רכיב בהפחתת רמת הסיכון וצמצום מוקדי החיכוך בין בני הזוג, והן לאור ההערכה לפיה, ההליכים המשפטיים מצביים עבור הלה גבול ברור ומרתיע.

45. בנסיבות אלו ומשמצאתי כי לא ניתן לזקוף לחובתו של הנאשם כי טרם שולב בהליך טיפולי בשל רשימת



המתנה לטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, ומשהתרשמתי מהקושי הכרוך בתפקיד הפיקוח המוטל על שכמי הוריו של הנאשם, בהיותם מגויסים בשעה זו לטפל בענייני הרפואיים של אבי הנאשם אשר נקלע שלא בטובתו למצב רפואי מורכב, מצאתי מכל הטעמים שפורטו ובכלל זה מטעמים הומניטאריים להקל בתנאי שחרורו של הנאשם כדלקמן:

א. הנאשם ישהה במעצר בית לילי בבית הוריו ותחת פיקוחם לסירוגין מדי יום בין השעות

07:00-19:00.

ב. יותר לנאשם לצאת את מעצר הבית מדי יום בין השעות 07:00-19:00 ללא ליווי ופיקוח.

ג. בשלב זה צו ההרחקה מהמתלוננת ואיסור הכניסה לבית מגוריה ול----- יעמוד על כנו

(כמו כן ההיתר לקיים שיחות טלפון עם המתלוננת יותר על כנו). לצד כל האמור, שירות המבחן מתבקש להגיש **תסקיר ביניים בעניינו של הנאשם עד ליום 22.05.2018**, בתסקיר זה, מתבקש השירות ליתן סיכום של ההליך הטיפולי של הנאשם ומידת היתרמותו ממנו, ולהתייחס לאפשרות ביטול תנאי השחרור ולחזרתו של הנאשם לביתו. מוסבר לנאשם ולערביו כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון נוסף וכן עילה לחילוט הערבויות.

46. קובעת לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר משלים לעניין העונש ליום 17.07.2018 בשעה 13:30.

על הצדדים לוודא מיקום בית המשפט בו יתקיים הדיון.

47. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקירו המשלים עד 7 ימים עובר למועד הדיון.

48. שימת לב שירות המבחן לעדכון שנמסר ע"י ד"ר ביילי, **כפי שנרשם בפרוטוקול הדיון היום מפיה של**

הסנגורית.

49. **העתק ההחלטה ישלח לשירות המבחן.**

50. הנאשם מוזהר בחובת התייצבותו לדיון, שאם לא כן, יתכן והדיון יתקיים בהעדרו ואף יוצא צו להבאתו.

ניתנה והודעה היום, ז' אייר תשע"ח, 22 אפריל 2018, במעמד הצדדים.